

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An expositi habendi sint pro illegitimis, an verò pro legitimis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

di Baptismis à mulieribus collatis, sive ex earum malitia, sive imperitia contigerunt: ergo multò magis talis Baptismus censeri debet dubius; utpote qui communiter confertur ab ipsismet matribus, tegendi sceleris ergò, & quidem persapè juvenulis, & quæ nullum infantem antea abluerunt, & fortè nullum unquam exactè baptizari viderunt, baptizantque communiter in magna trepidatione in tenebris, & in metu, ne partus deprehendatur. Deinde posset infans à Judæo esse expositus, vel ab alio Baptismum execrante, vel ab Hæreticis, quorum Baptismum complures in dubium vocant, eò quòd multi putent, Baptismum non esse ad salutem necessarium, sed sufficere fidem parentum, atque adeò negligant aliqua necessariò requisita, sive ex parte formæ, aut debitæ intentionis, sive ex parte materiæ utendo v. g. aquis odoriferis, prout testatur Gobat *tr. 2. S. 2.* de quodam Helveto Tigurino, ad fidem orthodoxam aspirante, qui suo Instructori asseveranter retulit, duas in sua Urbe esse Ecclesias, in quarum una pro Baptismo semper est usus solius aquæ elementaris, in altera, in qua fuit ipse baptizatus, satis crebrò aquæ rosaceæ.

324 Utraque hæc sententia tum à ratione tum ab autoritate satis probabilis est; in praxi tamen præplacet posterior benignior, & favorabi-

lior, nisi forsan ex præsentibus circumstantiis loci, & personarum Catholicarum, earumque in baptizando peritia, & circumspectione aliud prudenter colligi possit; cum enim & magna auctoritas, & ratio pro utraque stet parte, prudens dubium, & suspicio de talis Baptismi valore concipi potest; in dubio autem favendum est infanti, ejusque saluti consulendum per iterationem Baptismi sub conditione conferendi, qua conditione ex prudenti motivo apposita, cessat irreverentia sacramenti.

Ad 4. Q. An expositi habendi sint pro illegitimis; an verò pro legitimis, ut adeò absque dispensatione promoveri possint ad sacros Ordines, aliasque dignitates, magna est inter DD. controversia, uti videre est apud Dianam *part. 2. tr. 14. R. 22.*

Non esse legitimos, sed illegitimos, atque adeò non posse promoveri ad S. Ordines absque dispensatione, censent Covar. in *Clem. si furiosus p. 1. n. 9.* Suarez de *cenfur. D. 50. sect. 4.* Valq. *1. 2. D. 66. c. 8. n. 48.* Garc. *p. 7. de Benef. c. 2. n. 8.* Pignatelli *tom. 7. consult. 34.* Sayr. *de Censur. l. 6. c. 10.* alique plures. Rationem dant. 1. Quia in dubio præsumptio sumenda est ex iis, quæ frequentius contingunt; frequentius autem fit, ut expositi sint illegitimi, &

& ex illicito coitu procreati. 2. Quia qui certum patrem demonstrare nequeunt, dicuntur spurii, juxta l. vulgò concepti 23. ff. de stat. homin. Expositi autem nequeunt demonstrare certum patrem: ergo. 3. Quia legitimi natales dependent ex justis nuptiis; hæ autem consistunt in facto, quod non præsumitur: ergo. 4. Quia juxta Stylam Dataria, ejusmodi expositi non admittuntur ad S. Ordines, & Beneficia, nisi præmissa Dispensatione, teste Conrad. in praxi dispens. l. 3. c. 2. hoc autem non fieret, si censerentur legitimi: ergo.

Oppositam sententiam favorabilem asserentem, expositos pro legitimis habendos esse, posseque ad S. Ordines promoveri absque omni Dispensatione, uti & alios, de quibus dubitatur, tenent, ac tenentur Diana l. c. Barbof. in Rubr. h. tit. n. 3. Menoch. l. 6. præsumpt. q. 54. n. 20. Palao tr. 13. D. 4. p. 1. §. 1. Gratian. Discept. for. c. 25. Gonzal. Pont. Wiestn. hic n. 10. Reiffenst. n. 20. Schmalzgr. Tit. 17. n. 3. aliique communiter apud Alloza V. irregularitas, Sect. 4. n. 44. & Dianam l. c. Ratio est, 1. Quia tales in nullo jure illegitimi decernuntur; quilibet autem præsumendus est legitimus, dum non probatur contrarium. 2. Quia in dubio semper præsumenda sunt benigniora, Reg. 56. ff. de R. J. præsertim

quando agitur de favore prolis, C. ex tenore 14. qui fil. legit. atqui dubium est, an expositi legitimi sint, vel non; tum ob auctoritatem, & rationem in contrarium; tum quia etiam legitimi ob paupertatem, aliamve similem causam sæpè exponi solent, ut patet in Moysè, Paride, Cyro, Semiramide, & aliis apud Gonzal. hic n. 8. ut adeò stante dubitatione pro legitimitate præsumendum sit.

3. Quia in dubio non præsumitur delictum, C. fin. de præsumpt. præsumeretur autem hic; cum tales ex fornicatione potius quam ex legitimo thoro nati præsumerentur: ergo. 4. Quia Adversario natalium defectum objicienti injungitur onus probandi, C. lator, 5. & c. pervenit 11. qui fil. legit. atqui tale onus non injungeretur objicienti, si in dubio pro legitimitate standum non esset, ergo &c. Demum expositos esse reputandos tanquam legitimos, & idoneos ad omnes Ordines, & præbendas obtinendas, declaravit Gregor. XIV. in quadam Bulla pro confraternitate expositorum S. Spiritus in Saxia ann. 1591. apud Dianam p. 4. tr. 2. R. 58. & in Summ. V. irregularitas, n. 19. & part. 10. tr. 16. R. 96.

Ex duabus hisce sententiis probabilius posterior, utpote favorabilis, & ab auctoritate, ac ratione potior, videtur præferenda;

atque adeo expositum reputandum, habendumque pro legitimo, non vero illegitimo, & irregulari, siquidem irregularitas adstruenda non est, nisi jure exprimitur; atqui de expositis non est hæc jure expressa, nec præsumptio, qua expositus censetur illegitimus, in ullo jure fundatur, præsumptio vero, qua probatur legitimus, ex citt. textibus, & ex ipso jure naturæ deducitur; cum quilibet sit in possessione suæ famæ, & bonus semper præsumatur, atque honestus, & legitimus, nisi contrarium probetur. Unde

Ad argumenta in contrarium R. ad 1. id verum esse, nisi fortior obstet præsumptio; in posito autem casu duæ concurrunt præsumptiones, ex quibus fortior est ea, quæ peccatum excludit, & favet proli, fundaturque in jure humano positivo, & naturali, ut colligitur ex dictis.

Ad 2. R. Licet expositi certum patrem demonstrare non possint, stat tamen pro eorum legitimitate

præsumptio: Spuriæ autem duntaxat dicuntur, qui certum patrem demonstrare non possunt, nisi pro eorum legitimitate sit præsumptio.

Ad 3. R. Præsumi justas nuptias; cum in dubio quilibet præsumatur esse talis, qualis de jure debuit; atque adeo præsumitur procreatus ex justis nuptiis, licet hæc sit quæstio facti.

Ad 4. Quod Stylum Datarie concernit, R. & ajunt, si is viget, tales Dispensationes non fieri ex necessitate, sed ad cautelam, aut scrupulos tollendos, vel pro iis duntaxat, de quorum illegitimitate adest aliqua certitudo. Unde concludunt citt. DD. ejusmodi expositos non indigere aliqua in hoc Dispensatione, sed absque ea capaces esse Ordinum, Beneficiorum, aliarumque dignitatum? nec debere eos probare legitimos Natales, utpote qui in ipsis ex Juris benignitate, ac favore præsumuntur.

